

význam jen tehdy, kdyby byl žalovaný úřad vyšetřoval opotřebení silnice dle poměru váhy nákladů po okresních silnicích vůbec dopravovaných k váze nákladů stěžovatelčiných.

Touto cestou, prakticky sotva schůdnou, však žalovaný úřad vůbec bráti se nemínil.

Nicméně postrádá naříkaný výrok dostatečného základu skutkového, ježto — jak již svrchu řečeno — žalovaný úřad, ač zamýšlel opatřiti si nezbytný základ pro určení platu úhrnečného na podkladu rozsahu dopravy a nákladů udržovacích, nevyšetřil veličiny, kterých podle této metody jest pro úsudek o míře opotřebení silnice nutně zapotřebí, v čemž nutno viděti podstatnou vadu řízení, pro kterou bylo naříkané rozhodnutí dle § 6, odst. 2 zákona o správním soudě zrušiti.

Č. 628.

Vodní právo (Čechy): I. * Slovem »pozemek« v § 11 česk. vod. zák. rozumí se toliko pozemek povahy zemědělské; použití tohoto ustanovení je vyloučeno již tehdy, když i jen jeden ze zúčastněných pozemků nemá této povahy. — II. * Politický úřad jako úřad vodní není kompetentní rozhodovati o tom, je-li majitel usedlosti ležící při veřejné cestě oprávněn učiniti před vraty své usedlosti opatření, jimiž se zabraňuje srážkovým vodám tekoucím po oné cestě, aby vnikaly do jeho dvora.

(Nález ze dne 20. prosince 1920 č. 9110.)

Věc: Návrh Antonína a Otilie Hurtigových v Chrámčích na řešení kladného kompetenčního konfliktu mezi expositurou okresní správy politické v Bílině a obecním úřadem v Kozlech stran úpravy svádění dešťových vod.

Výrok: Rozhodnouti o tom, jsou-li manželé Antonín a Otilie Hurtigovi oprávněni zříditi před vraty své usedlosti čp. 5 v Chrámčích násyp proti vnikání srážkových vod z veřejného prostranství před jejich usedlostí do jejich dvora, nejsou úřady politické příslušny. Nárok Václava Ungerera na náhradu útrat řízení před nejvyšším správním soudem se zamítá.

Důvody: Jak ze skutkového stavu zřejmo, je předmětem rozhodování úřadů správních otázka, jsou-li manželé Hurtigovi oprávněni zřízením násypu před vraty své usedlosti čp. 5 zameziti dosavadní stékání srážkových vod z veřejného prostranství, utvořeného křížovatkou okresní silnice a veřejné obecní cesty, do dvora své usedlosti.

Politický úřad uznal se příslušným ve věci v základě § 75 vod. zákona z 28. srpna 1870 č. 71 z. z., vycházeje z názoru, že jsou dány skutkové předpoklady pro použití § 11 leg. cit., poněvadž prý násypem manželé Hurtigovi svémocně změnili dosavadní přirčený odtok srážkových vod ke škodě dolní reality Václava Ungerera.

§ 11 vod. zák. zakazuje vlastníku pozemku měniti svémocně přirozený odtok vod tekoucích po jeho pozemku na úkor pozemku dolního nebo hořeného.

Jak konstantní judikaturou uznáno, nelze slovem »pozemek« v tomto zákonném ustanovení rozuměti každou nemovitost, nýbrž pouze takovou, která je věnována kultuře zemědělské. Obecná mluva dojísta neoznačuje slovem »pozemek« veřejné silnice a cesty, ani budovy a dvory k nim náležející; a také vodní zákon sám v § 45 rozlišuje »pozemky« od »budov« a »silnic«, a tedy tyto zřejmě slovem »pozemky« nezahrnuje. Ježto pak § 11 zakazuje změnu přirozeného odtoku vod tekoucích po »pozemku« ke škodě jak »pozemku« dolního, tak i »pozemku« hořního, a tedy předpokládá, že jak hoření, tak i dolení pozemek jsou »pozemky« v užším smyslu tohoto zákonného ustanovení, plyne z toho, že použití předpisu § 11 vod. zák. je vyloučeno, když i jen jednomu z pozemků dotčených nedostává se povahy pozemku věnovaného kultuře zemědělské.

V konkrétním případě jde o změnu odtoku srážkových vod volně tekoucích po veřejném prostranství utvořeném křižovatkou okresní silnice a veřejné obecní cesty, a není tedy dle toho, co svrchu řečeno, možno věc posuzovati dle ustanovení § 11 vod. zák. Ježto pak kompetence úřadů politických vztahuje se podle § 75 vod. zák. jenom na záležitosti, týkající se užívání a svádění vod a bránění vodám podle zákona vodního, zde však nějaký předpis vodního zákona uplatněn býti nemůže, bylo uznati na vyloučení kompetence úřadů vodních, aniž však bylo lze obírat se pozitivně otázkou, který jiný úřad správní nebo zda snad řádný soud tu zakročiti má, ježto toto pozitivní řešení se již z rámce předloženého konfliktu kompetenčního vymyká.

Nárok Václava Ungerera na náhradu útrat řízení před nejvyšším správním soudem se zamítá, poněvadž zákon stranám zúčastněným na kompetenčním konfliktu náhradu útrat řízení o konfliktu tom nepřiznává.

Č. 629.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Čechy): *
Příslušenstvím ve smyslu § 5, odst. 3 zák. ze dne 29. prosince 1915 č. 83 z. z., ke kterému se hledí při vyšetřování přírůstku hodnoty, nerozumí se plodiny od půdy neoddělené.

(Nález ze dne 20. prosince 1920 č. 11.242.)

Věc: Inž. Bohumil Bořkovec v Bubenči proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitosti.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Tržní smlouvou ze dne 8. července 1920 zcizil stěžovatel velkostatek Ouhrov, jehož nabyt za 785.000 K trhovou smlouvou ze dne 20. října 1917, za 1,720.000 K a sice pozemky a stavby za 1,250.000 K, úrodu posud neoddělenou za 130.000 K a živý a mrtvý fundus za 340.000 K.

Za příčinou převodu toho byla zciziteli předepsána dávka z přírůstku hodnoty. Nabývací hodnota zjištěna byla penízem 831.288 K 24 h. K ceně zcizovací dospěl úřad tím, že k ceně pozemků a staveb per 1,250.000 K připočítal cenu nesklizené, neoddělené úrody 130.000 K a vyměřil dávku z rozdílu mezi cenou 1,380.000 K a shora uvedenou cenou nabývací.